

... kas ma eksin oma reaga!?

Luuletus lilledest ja õie lõhnast. Mesilastest ja meest. Päikeset ja tuulest.

1 Eesti riik on nagu taud, sama terve nagu haud.
Räägin emisest ja kuldist ja ka nendest, kes on puldis.
Pidu, pillerkaar on siin, viin on meie aja miin.
Meie riik on roostes laev, juua tahaks – kus on kaev?

2 Olen kodanik ja mees, mis mu peret ootab ees?
Kas need juhid kel pohmell, viivad laeva meil „на мель“,
Või on nendel Y plaan ja on tugev meil karda.
Aga rekka on ju poris, postimees on see, kes noris!

3 Kirjutan ma hetkel luulet, iga salm teeb vaikselt luuret.
Kas meil vajab organ ravi, või tal nõu siin annab rabi?
Keegi tõmbab meil ju lohvi, juues hiljem musta kohvi.
Varsti riik meil vajab laenu, tee see ummikusse, kaevu!

4 Riik ei austa meest ja naist, nende jõudu ebamaist.
Ta ei austa siin ka lapsi – lihtsam juua päeval napsi.
Ja ei tunne ladvik sõnu, nende tähendust ja võlu.
Pole rahvaga neil suhet, pole voolu, pole juheta!

5 Saatsin kirja ammu-ammu, ma ei teinud valet sammu!
Saatsin ajalehte uue, „Tõmba poja kinni suue“.
Saatsin sõpradele siis: „Varsti murrab meid aktsiis“.
Siis meid murrab käibemaks, kui see juhtub, siis käib „Laks“!

6 Panin luule saidil üles, las ta olla rahva süles,
Las siis loevad need pead, kes on meie riigis head,
Et on tee, mis viib meid välja, ma ei teinud praegu nalja!
Aga selleks meie villid, vahetavad roosad prillid!

7 Või siis meie lillad sokid, kellele meelt mööda jokk-id,
Leiavad kõik oma vead, saavad aru, et on sead.
Astuvad siis sammu villu, visates seal mõne killu.
Ja siis saavad elust aru, et on sääsed mitte karud!

8 Lõpetuseks lõon ma lahti, mul on selle jaoks veel mahti,
Teie tunded, teie sära, teis ju elab hetkel mära.
Te ei tunne sõna „Братство“, teile soojem on „Богатство“.
Läinud on see aeg, see riik, „Elu – üles-alla kiik!“

9 Kui meil naaber on spiraalis, tegelikult vertikaalis,
Nende maandumise valu, murrab meie: „koeri, kalu“.
Ja kui lõpuks saabub hetk, kus on kirjas: „Elu – retk“!
Saab siis eestlane ka aru: „Vanja pole olnud karu!“

10 Liiga pestud on me kast, vabandage, teie mast.
Dollar ründanud on ruumi, teinud pidevalt siin „zoomi“.
Aga selle hinnaks „Veri“, tegelikult terve meri.
Ja nüüd mõelge oma peaga, kas ma eksin oma reaga!?

Autor: Mühka – Must üksik hunt kes austab
Kirjutatud: 26.02.2016
Korrektor: Mõhu

на мель – madalikule
Братство – Vendlus
Богатство – Rikkus, raha

www.atnobe.ee/luule